

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

KAUKO KOISTINEN BRIDGEKOULUTUKSEN ONGELMIA SUOMESSA

Bridgen opettamisen ongelmat voidaan jakaa kolmeen osaan:

1. Miten saada ihmisiä osallistumaan kursseille?
2. Miten saada ihmiset oppimaan ja käymään koko kurssin läpi?
3. Miten saada ihmiset jäämään pelaamaan kerholle kurssin päätyttyä?

Ohessa lähettämässäni Panos Gerontopouluksen luennossa käsitellään lähinnä miten parhaiten opettaa ihmisiä tuloksellisesti. Vähintään yhtä tärkeitä osa-alueita jäsenhankinnan saralla on bridgen imagon tekeminen houkuttelevaksi ja mielenkiintoiseksi, millä tavoin mainostaa bridgekurseja riittävän tehokkaasti. Ja toisaalta meidän tulee yrittää alentaa sitä korkeaa kynnystä, minkä kurssin päättänyt aloittelija kohtaa tullessaan ensimmäistä kertaa kerholle.

Miten saada ihmisiä osallistumaan kursseille?

Jaan kurssien markkinointitavat kolmeen eri pääluokkaan:

- mainonta julkisessa mediassa (paikallislehdet, paikallisradio, teksti-tv, HS:n bridgepalsta,...)
- suoramainonta (oppilaitosten ja työpaikkojen ilmoitustaulut, mainosjakelu postiluukuista,...)
- henkilökohtaiset kontaktit

Mainonta julkisessa mediassa toimii paljon paremmin, jos kurssi-ilmoituksen ohella saataisiin samalla myös bridgestä kertova artikkeli kyseiseen viestimeen. Vaasassa paikallinen kerho järjesti paikallisradioon kerhojen puheenjohtajien haastattelun, jossa pyrittiin nostamaan bridgen imagoa sekä hälventämään ennakkoluuloja bridgestä "englantilaisten mummojen" pelinä. Haastattelussa kerrottiin myös kurssien alkamisesta ja kehoitettiin seuraamaan tulevia ilmoituksia bridgekursseista. Tällainen toiminta on edullista molemmille osapuolille. Paikallinen radioasema tai sanomalehti saa mielenkiintoisen, jopa "eksoottiselta" kuulostavan jutun eetteriin tai sivuilleen, ja samalla myös mainosmarkkoja ilmoittavalta bridgekerholta. Jos ilmoitus bridgekursseista on lehden "kurseja"-palstalla - yhdessä samba-, esperanto- ja seinäkiipeilykurssi-ilmoitusten kanssa - voi olla tyytyväinen jo parista kolmesta osallistujasta. Mutta jos ilmoitus liittyy bridgestä hyvin tehtyyn mielenkiintoiseen artikkeliin, voi kerho olla varma mainontaan uhrattujen markkojen takaisin saamisesta kurssimaksujen muodossa.

Kaikki edellämainittu toimii tietenkin paljon paremmin, jos joku kerhon bridgenpelaajista sattuisi tuntemaan henkilökohtaisesti toimittajan paikallisesta mediasta. Toimittaja saattaisi myös innostua paremmin, jos olisi antaa hänelle joku valmis juttu pohjaksi jostain aikaisemmin tehdystä artikkelista jossain toisessa lehdessä.

Suoramainonta on halpuutensa vuoksi myös tehokas tapa saada uusia kurssilaisia. Oppilaitosten, suurempien työpaikkojen, työvoimatoimistojen, kirjastojen yms ilmoitustauluille laitettut ilmoitukset eivät maksa montakaan markkaa. Tällaiset ilmoitukset huomataan paljon paremmin, jos käytät normaalin valkoisen A4:n sijasta jotain silmiinpistävän väristä paperia - mieluiten vaikka kirkuvan pinkkiä.

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

Ilmoituksen tulisi sisältää tärkeimmät tiedot kurssista: alkamisajankohdan, aikataulun, hinnat

kurssipaikan ja tietenkin yhteyshenkilön puhelinnumeroineen.

Suoramainonta postiluukkujen kautta on kylläkin tehokas tapa markkinoida kursseja, mutta vaatii viitseliäisyyttä ja hyvää kuntoa kurssinvetäjältä.

Kolmas tapa oppilaitten saamiseksi kurseille on henkilökohtainen värväminen. Jos "velvoittaa" jokaisen kerholaisen houkuttelemaan tuttavapiiristään jonkun henkilön kurseille, ja jos edes puolet onnistuisi tässä tehtävässään, niin pienikin kerho saa hyvin nopeasti kymmenkunta uutta oppilasta.

Ja varmaankin jokainen tuntee työ- tai opiskelukavereistaan sellaisia henkilöitä, joilla olisi taipumuksia korttipeliin.

Miten saada ihmiset oppimaan ja käymään koko kurssin läpi?

Panos Gerontopouluksen erinomaiseen luentomonisteeseen ei minulla voi tietenkään olla paljon lisättävää, mutta esitän seuraavaksi joitain ajatuksia koskien valmistamaani kurssimateriaalia.

Ennen kuin aloitat opettamista, lupaa ja vannota, että *jokainen* kurssilainen oppii pelaamaan bridgeä kurssin läpikäytyään. Voit unohtaa sen, että tämä ei valitettavasti pidä paikkaansa kaikkein toivottomampien tapausten kohdalla. Kerro, että kaikista ei tietenkään voi tulla mestaripelaajia, mutta jokainen tulee selviytymään hienosti kerhokilpailuissa kurssin päätyttyä. Korosta myös, että mitään erityistä lahjakkuutta eikä ylenmääräistä työntekoa edellytetä, normaali aktiivinen osallistuminen ja harjoitustehtävien kotona tekeminen riittää.

Aloita kurssi helpoimmalla mahdollisella tavalla. Jaa ensimmäisen oppitunnin teoria kahteen jaksoon;

kun olet esittänyt pelin perusteet ja ensimmäisen tunnin ainoan pelillisen ohjeen ("parin toinen pelaaja pelaa tikkiin suuren kortin ja toinen pienen, tai päinvastoin"), niin peluuta muutama harjoitusjako.

Tämän jälkeen voit jatkaa opettamalla käden arvostusta pisteidenlaskun avulla ja sitten peluutat loputkin jaot. Vaikka oppilaasi tekisivät mitä karmeimmilta näyttäviä virheitä, älä missään tapauksessa mene keskeyttämään oikaistaksesi heitä. Ainoat asiat mitä edellytät ovat, että he laskevat pisteensä ennen tikkipelin aloittamista ja että he noudattavat yllämainittua helppoa pelillistä ohjetta.

Ensimmäisellä oppitunnilla kannattaa korostaa jokaisen tikin olevan yhtä arvokas ja että saman parin pelaajat "puhaltavat yhteiseen hiileen". Kurssillasi todennäköisesti on marjapussin ja canastan harrastajia, ja näissä peleissähän jotkut tikit ovat toisia arvokkaampia, eikä myöskään yksilöpeleitä ikänsä harrastaneen pelaajan ole helppo suuntautua partnerin kanssa yhteistyöhön.

Kurssin alkuvaiheessa (seitsemännelle oppitunnille asti), kun oppilaat aloittavat harjoitusjaot, muistuta heitä siitä, että jaot on etukäteen valmistettuja. Vain toinen osapuoli tarjoaa toisen parin koko ajan vain passatessa.

Näin välttyt tilanteelta, jossa pohjoinen avaa yhdellä hertalla ja itä tarjoaa väliin yhden sangin korteilla ♠ K87 ♥ 76 ♦ Q654 ♣ K1086. Ylpeästi itä kertoo muistavansa viime oppitunnin aiheen, jolla kerrottiin yhden sangin vastauksen kertovan 6-9p. kieltäen

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

samalla neljä korttia avausvärissä tai sitä korkeammassa värissä. On ikävää masentaa oppilas kertomalla hänen pienestä väärinkäsityksestään.

Erittäin tärkeää on myös saada oppilaat erottamaan avaajan ja vastaajan roolit. Korosta jokaisella oppitunnilla harjoitusjakojen alkaessa, että se pelaaja, joka jaossa ensimmäisenä tarjoaa (jotain muuta kuin pass), on avaaja ja tämän partneri on vastaaja. Kun oppilas saa selkäyttimeensä näiden kahden eron, hän ei koskaan avaa yhdellä sangilla äsken esittämällä idän kädellä. Oppilaalle ehkä koko kurssin vaikein kohta on kun esität kalvolla monimutkaisen näköisiä tarjouskaavioita, jossa avaaja ensin tarjoaa yksi väriä, sitten vastaajalla on useampia vastausvaihtoehtoja, avaajan toiselle vuorolle on monta "laatikkoa", ja vaikeimmillaan vastaajallakin on vaihtoehtoja toiselle vuorolleen. Jos yrität saada oppilaasi muistamaan nämä pelkkänä ulkolukuna, niin huomaat puolet heistä lähteneen seuraavan oppitunnin alkaessa. Korosta aina jokaista tarjouskaaviota esittäessäsi, että kysymys on vain kahden asian selvittämisestä - onko parilla yhteistä kahdeksan kortin valttiväriä ja onko heillä yhteensä 26 pistettä. Näin oppilaasi oppivat myös tarjoamaan päämäärähakuisesti ajatuksen kanssa - eikä papukaijan tavoin ulkoaopitun kaavan mukaisesti. Kehota oppilaitasi ottamaan tavakseen aina lisäämään kädessään näkyvät pisteet partnerinsa lupaamiin pisteisiin. Näin heidän ei välttämättä tarvitse aina edes yrittää muistella oikeata vaihtoehtoa tarjouskaaviosta, vaan pystyvät itse päättämään oikean tarjouksen.

Läpikäydessäsi harjoitusjakoja oppilaitten ne pelattua älä käytä pelkästään kalvoja vaan pyydä oppilaitasi järjestämään korttinsa uudelleen maittain ja koottain pöydälle näkyviin. Nyt kun näytät kalvolta, miten jako piti oikeaoppisesti pelata, oppilaasi pelaavat sitä mukaa jaon uudestaan pöydällä olevilla korteillaan. Keskiuerto-oppilas ei ymmärrä yhtään mitään, jos käyt pelatun jaon läpi pelkästään kalvoja käyttäen. Jos haluat, voit unohtaa kalvot kokonaan ja käyttää ainoastaan korttipakkaa harjoitusjakojen selittämiseen.

Mitä kurssin tulisi maksaa oppilaalle? Joka tapauksessa kurssi *ei saa* olla ilmainen. Jos itse saisit jotain ilmaiseksi, suhtaudut siihen heti varauksella, eihän mitään hyvää anneta ilman maksua. Vaikka saisitkin maksuttomalle kurssille paljon osallistujia, niin hävikki tulee olemaan myös suuri. Kun kurssilainen huomaa bridgen opettelemisen varsin työlääksi, hän helposti jättää homman kesken, "kun eihän siinä mitään hävinnytkään". Mutta jos hän on maksanut jonkin kurssimaksun, niin oppilas pysyy loppuun asti mukana ettei vaan menisi uhrattu raha hukkaan. Toisaalta kurssinvetäjän motiivointi on helpompaa, jos hän saa edes pienen korvauksen opetukseen käyttämästä ajasta. Talkootöistä lintsaminen on niin paljon helpompaa. Paikkakunnasta riippuen sopiva hintahaarukka on mielestäni 150-350mk.

Miten saada ihmiset jäämään pelaamaan kerholle kurssin päätyttyä?

Kuinka turhauttavaa opettajalle onkaan huomata, että kurssin päätyttyä seuraavaan kerhoiltaan saapuu yksi uusi aloittelija viidentoista muun jäädessä kotiin. Miten siis saada edes suurin osa kurssilaisista tulemaan kerholle pelaamaan? Syy miksi aloittelija yleensä ei uskaltaudu paikalle on, että hän pelkää antavansa itsestään tyhmän ja naurettavan kuvan huonolla pelillään kokeneitten kerholaisten silmissä.

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

Jos kurssi on osallistujamäärältään riittävän suuri, on hyvä idea peluuttaa heitä pelkästään keskenään aluksi jonkin aikaa. Valmistamaani opetusmateriaaliin liittyy kuudentoista jaon harjoituskilpailuja, joissa pelin jälkeen jaetaan pelaajille jakovihkoset erittäin helppotajuisten analyysien kanssa. Jos paikkakunnalla on riittävästi pohjaa jatkuvaan kurssinpitoon - esim. yksi kurssi keväällä ja yksi syksyllä - tällainen kurssilaisten oma ryhmä toimii erinomaisesti pysyvänäkin järjestelyinä. Kun pelaajat katsovat kehittyneensä taidoissa ja pelitahdissa riittävästi, tai kun he kyllästyvät uusien vasta kurssin päättäneiden huonoon ja hitaaseen peliin, he voivat vähitellen siirtyä konkareitten joukkoon.

Tämäntyyppinen "kakkosryhmä" ei tietenkään voi toimia paikkakunnilla, jossa kurssit ovat pieniä eikä niitä kannata järjestää kovin usein. Kurssilaisottelujen järjestäminen naapuripaikkakuntien kesken on aloittelijoille valtavan innostavaa.

Pelin taso on tietenkin surkeaa ja IMP:t vaihtavat tiuhaan omistajaa, mutta ottelut ovat kuitenkin tasaisia ja uudet pelaajat pääsevät oikeasti kilpailemaan vertaistensa kanssa tarvitsematta olla varmoja normaalikerhoillan viimeisestä sijasta. Etukäteen sovittu kurssilaisottelu voisi nostaa myös opetuksen motivointia, jos hävinneen joukkueen opettaja joutuu ostamaan pullon kirkasta voittaneiden kurssinvetäjälle.

Kurssin päättäneiden parittaminen kokeneitten pelaajien kanssa on sinänsä hyvä ajatus, mutta aiheuttaa monenlaisia ongelmia.

Ensinnäkin mitä kokeneempi ja taitavampi pelaaja, sitä huonompi pedagogi yleensä hän on. Hyvillä pelaajilla on suunnattoman vaikea laskeutua tavallisen aloittelijan ajatusmaailman tasolle. Yhden peli-illan aikana annetut hyvää tarkoittavat opettavaiset kommentit sekoittavat lopullisestikin aloittelijan vähänkin osaamisen. Ja vähemmän hyvää tarkoittavat - "etkö sinä voi tätäkään tajuta?" - karkottaa kurssilaisen lopullisesti.

Toiseksi on vaikea edes löytää uhrautuvia konkareita, jotka suostuisivat maksamaan täyden pelimaksun todennäköisestä viimeisestä sijastaan. Tähän ongelmaan voisi auttaa ilmaiset pelit aloittelijan partnerille ja tällaisten kilpailujen jättäminen pois kausikilpailulaskennasta.

Maksuttomat peli-illat aloittelijoille tietyksi ajaksi kurssin päättymisen jälkeen on myös hyvä houkutin pelaamaan jäämiselle.

Viimeisen oppitunnin jälkeen kurssilaiset yleensä kysyvät, milloin järjestetään jatkokursseja, heidän olisi muka osallistuttava sellaiselle ennen kuin uskaltavat pelaamaan. Tähän vastaat, että pelaamaan oppii vain pelaamalla, eikä suinkaan lukemalla. Opettajan tulisi viimeisen oppitunnin jälkeen myös muodostaa parit kurssilaisten joukosta. On paljon vaikeampi jättää tulematta, kun tietää tutun kurssilaisen odottavan sinua seuraavaan kerhoiltaan.

Ei ole helppoa yrittää muuttaa joittenkin ihmisten luonnostaan huonoa asennetta, mutta ennen kuin päästät aloittelijat normaaliin kerhoiltaan koeta muokata kerhon ilmapiiriä hieman ystävällisempään ja ymmärtäväisempään suuntaan. On murheellista nähdä miten yksi pilkallinen kommentti tai ylimielinen naurahtelu tekee hetkessä turhaksi opettajan viikkojen hyvän työn.

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

EBL PROMOTION WEEK 1996 PANOS GERONTOPOULOS PEDAGOGICAL CONCEPTS IN TEACHING BRIDGE

Emme saa unohtaa, että bridge on vaikea peli, ja tyypillinen oppilas pitää sitä vain harrastuksena, mihin hän ei ole valmistautunut investoimaan liikaa - ainakaan alussa. Jotta opettamisesi olisi ymmärrettävämpää oppilaillesi, sinun tulee olla hyvin tietoinen ei ainoastaan *mitä* opetat, vaan myös *miten* opetat. Keskityn tässä vain jälkimmäiseen alueeseen.

1. YHDENMUKAISUUS

On vaikea korostaa riittävästi yhdenmukaisuuden tärkeyttä bridgen kouluttamisessa. Bridgen kehitys hyötyisi valtavasti, jos kaikki aloittelijat ja kurssilaiset oppisivat samalla metodilla perustuen yhteiseen tarjousjärjestelmään ja samoihin esimerkkeihin, voidaan näin pelata kenties myöhemmin muitten aloittelijoiden kanssa samoilla metodeilla. Useimmat EBL:n jäsenliitoista ovat omaksuneet jo nämä yhdenmukaisen opetuksen periaatteet, ja loputkin maat ovat toivottavasti seuraamassa tätä esimerkkiä. Joten opettaessasi bridgeä sinun kannattaa noudattaa kansallisen liittosi standardia.

2. OPPILAS ON TÄYDELLINEN NOVIISI

Tulee aina olettaa, että ihminen tullessaan bridgekurssille on täysin tietämätön, ei ainoastaan bridgestä itsestään, vaan mahdollisesti jopa korttipakasta.

Opettajan ei tule pitää mitään asiaa selvänä ennen kuin hän on opettanut sen
--

Saattaa vaikuttaa liioittelulta sanoa, että kurssille tulisi ihmisiä, jotka eivät edes tunne korttipakkaa, mutta näin on asia joittenkin oppilaitten kohdalla. Älä unohda, että:

Oppilaat, jotka tietävät mistä puhut usein monella tavalla näyttävät osaamisensa. Ne taas, jotka ovat tietämättömiä aiheesta, ovat vain hiljaa ja kuuntelevat - itse asiassa, mitä selvemmästä asiasta on kysymys, sitä hiljaisempia he ovat peläten vaikuttavansa tietämättömiltä. Opettaja ei saa kiirehtiä eteenpäin osaavimpien oppilaitten näin innokkaasti halutessa, vaan hänen tulee jatkaa aiheen selittämistä kunnes kaikki ovat varmasti täysin ymmärtäneet opetettavan asian.

3. OPPILAS OPPII VAIKEASTI JA UNOHTAA HELPOSTI

Yksi vaikeampia ominaisuuksia, mitä menestyvältä opettajalta vaaditaan, on tietoisuus siitä, että hyvänkin oppilaan on vaikea ymmärtää joitakin aiheita ja vielä vaikeampaa muistaa ja soveltaa niitä käytännön pelipöydässä. Toisaalta asioita on helppo unohtaa ja sekoittaa keskenään.

Opettajan tulee opettaessaan unohtaa olevansa bridgenpelaaja, hänen tulee pelkästään pitäytyä opettajan roolissaan
--

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

Tämä on ainoa tapa lähestyä oppilaita ja nähdä heidän ongelmansa. Opettajan pitää olla valmistautunut kohtaamaan mitä odottamattomampia tilanteita ja toisaalta osoittaa huomattavaa ymmärtämystä ja kärsivällisyyttä lähestyessään oppilaita. Ensimmäisellä promootioviikolla 1989 Hollannin bridgeliiton koulutuksesta vastaava Cees Sint antoi seuraavaan esimerkin:

Oppilas on jakajana seuraavilla korteilla

♠ 1093

♥ AJ74

♦ K65

♣ 832

ja hetken mietittyään avasi yhdellä sangilla! Mitä tapahtui: hyvin yksinkertaisesti, että oppilas sekoitti *avauksen* INT *vastaukseen* INT. Tämä on tietenkin hyvin luonnollinen ja ymmärrettävä virhe oppilaan tekemänä, kun taas bridgenpelaajalle täysin mahdotonta.

Opettajan tulee aina ottaa huomioon oppilaittensa resurssit, erityisesti silloin kun hän laatii esimerkkejä tiettyjen asioiden selventämiseksi. Yleissääntö on:

Jos jako on opettajan mielestä mielenkiintoinen, se on liian vaikea oppilaalle.

4. OPPIMINEN VAATII AIKAA

Kuten tiedetään yleisestikin opettamisesta, oppiminen vaatii aikaa. Tämä aikamäärä voidaan tiivistää tiettyyn pisteeseen asti. Sen jälkeen opettaminen ei ole tehokasta eikä tuota tuloksia. Oppilas saattaa papukaijan tavoin oppia mitään ymmärtämättä, eikä sen vuoksi siis todella opi.

Kaikki menestyvä bridgeopetus ottaa tämän peruseriaatteen huomioon, ja sisältää jonkinlaisen opetusaikataulun. Tätä aikataulua on ehdottomasti noudatettava.

5. AKTIIVINEN JA PASSIIVINEN OPPIMINEN

Nykyään on täysin selvää, että:

bridgeä voi oppia vain aktiivisesti, ts. pelaamalla

Tämän takia opetuksessa pitäisi korostua harjoittelu ja pelaaminen. Teoria tulisi rajoittaa ehdottomaan minimiin. Luonnollisesti et voi harjoitella pelaamalla ilman yhtään teoriaa, ilman mitään tietopohjaa. Opettajan tulee suhtautua teoriaopetukseen *välttämättömänä pahana* (tämä on itse asiassa myös oppilaitten käsitys teoriasta!). On väärin uskoa, että oppilaat hyötyisivät pitkästä ja yksityiskohtaisesta teorian selittämisestä. Passiivinen oppiminen ei ole tehokasta.

Minun mielestäni

Oikea aikasuhte teorian ja käytännön opettamisessa on 1 : 3

On myös hyvä tapa keskeyttää teorialuento peluuttaakseen oppilaille välillä jonkin jaon.

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

6. AKTIIVINEN OPPIMINEN KÄYTÄNNÖSSÄ

Vastakohtana passiiviselle opetukselle, joka suuremmalta osilta perustuu ulkolukuun, aktiivinen oppiminen perustuu oppilaitten kykyyn havaita ongelmat ja soveltaa oikeat ratkaisut niihin.

Aktiivisen opetuksen käytännön toteuttamisessa opettajan pitää ottaa huomioon seuraavia tekijöitä:

Opettaja tulee väliin mahdollisimman vähän

Tämä on hyvin tärkeä ohje. On luonnollista, että aloittelevat oppilaat tekevät mitä hirvittävämpiä virheitä. Opettajan ei tarvitse keskeyttää ja korjata virhettä aina sellaisen tapahduttua, koska näin oppilas menettää itseluottamuksensa, joka taas on perustava osatekijä aktiivisessa oppimisessa.

Jos oppilas tottuu siihen, että opettaja keskeyttää ja korjaa aina hänen tekemänsä virheet, hän ei enää yritä itse ratkoa ongelmiaan, vaan vaipuu "horrokseen" opettajan suojaavan sateenvarjon alle. Anna oppilaittesi tehdä virheitä, keskeytä vähän, vain silloin, kun on todella aiheellista. Huomaat, että kun oppilaitten on pakko yrittää selviytyä itse omin avuin, virheitten lukumäärä harjoituksen myötä jatkuvasti vähenee.

Älä analysoi jokaista jakoa

Tämä sääntö on edellisen luonnollinen jatke. Jotkut opettajat saattavat uskoa, että täysin analysoimalla jaon, tutkien kaikki mahdolliset variaatiot tarjoussarjassa ja pelissä, oppilas hyötyisi eniten saamalla jaosta täyden kuvan. Tämä ajatus on pedagogisesti täysin vanhentunut. On selvästi parempi rajoittautua muutamaan sanaan jaon tärkeimmistä pointeista, jättäen jotkut jaot jopa kokonaan analysoimatta. Itse pelaaminen antaa oppimisen kannalta parempia tuloksia kuin yksityiskohtaiset analyysit, jotka usein ovat kyllästyttäviä ja aikaavieviä.

Varmista kaikkien oppilaitten aktiivinen osallistuminen

Aktiivinen oppiminen edellyttää oppilaan aktiivista osallistumista. Jokaisessa ihmisryhmässä on esiintymishaluisia henkilöitä ja toisaalta niitä, jotka mieluummin seuraavat sivusta. Opettajan pitää varmistua siitä, että jokainen oppilas osallistuu aktiivisesti ja huolehtia erityisesti niistä, jotka systemaattisesti ovat sivusta seuraajia. Tässä yhteydessä hän ei saa antaa luonnostaan aktiivisten pelaajien innokkuuden vaikuttaa, eikä hän saa myöskään osoittaa "ymmärtämystä" luonnostaan varautuneita henkilöitä kohtaan.

Käytännön peliharjoittelussa tämä asia korostuu. Kuten kokeneet pelaajatkin, niin myös aloittelijat ja oppilaat kyllästyvät nopeasti, jos heillä ei ole mitään tekemistä. Aloittelijat erityisesti uskovat, että heillä on joku osallistumisen rooli tietyssä jaossa vain silloin, kun he aktiivisesti osallistuvat joko tarjoamiseen tai pelinvientiin - puolustuspeli ei luo intoutumista samassa määrin, pelinvientitekniikka on aloittelijalle helpommin käsitettävää. Opettajan tulee huolehtia siitä, ettei sama pelaaja ole koko ajan pelinviejänä, vaan varmistaa jatkuvan kierron.

Vaadi kotitehtävien tekemistä kotona

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

Oppilas hyötyy valtavasti, jos hän omistaa jonkin verran vapaa-ajastaan kotona edellisen oppitunnin teorian lukemiseen, joko varmistuen siitä, että hän on ymmärtänyt aiheen täysin, tai laittaen muistiin epäselvyydet keskustellaakseen niistä opettajan kanssa seuraavalla tunnilla. Tietenkin, jotta näin voisi tapahtua, oppilaan tulee tehdä kotitehtävät kotona eikä luokassa.

7. KOULUTUKSELLISIA PERIAATTEITA

Jokaisen bridgekoulutusmetodin pitäisi noudattaa standardin mukaisia koulutusperiaatteita, ja opettajan pitäisi olla tietoinen näistä periaatteista.

Oikea järjestys

Järjestys, missä eri aiheet käsitellään, määräytyy logiikan ja käytännöllisyyden perusteella.

Perusesimerkki on, kun alat esitellä pelin perusteita.

Tarjoamisen opettamisessa on paras aloittaa sangiavauksesta, joka on tarkimmin rajattu avaus ja sen vuoksi hyvä lähtökohta loogiselle ajattelulle, laskemiselle ja johtopäätöksille. Sangiavauksen jälkeen oppilaan on paljon helpompaa tutustua väriavauksiin. Tulos olisi aivan erilainen, jos käyttäisimme toista järjestystä.

Yksi asia kerrallaan

Kun haluamme katsoa jotain, kohdistamme silmämme tähän pisteeseen, emmekä kiinnitä paljoakaan huomiota ympärilläolevaan. Sama koskee kouluttamista, missä ei ole järkevää yrittää opettaa montaa asiaa yhtäaikaan. Vastakohtana, kun ruoanlaitossa yhdistäisimme kaikki ainesosat samanaikaisesti, niin tässä sääntö on: *yksi ainesosa kerrallaan!*

Opettajan pitää aina muistaa tämä periaate. On helppo langeta ansaan ja sekoittaa useampia asioita, etenkin koska yksinkertaiset asiat ovat tavallisesti kyllästyttäviä, toisin kuin vaikeammat aiheet, jotka ovat mielenkiintoisia ainakin opettajan mielestä.

Seuraavat kaksi jakoa ovat esimerkkejä oppitunnilta maskaaminen. Kumpi niistä on parempi esimerkki?

♠ KJ6	♠ A42	♠ AKQ	♠ 762
♥ J92	♥ KQ103	♥ 432	♥ AK6
♦ AJ102	♦ 9864	♦ Q1054	♦ AJ92
♣ AJ9	♣ Q10	♣ A32	♣ K74

Ensimmäinen esimerkki on kylläkin paljon mielenkiintoisempi, mutta täysin sopimaton oppilaalle hänen yrittäessään ymmärtää käsitettä leikkaus. Kolme maskia kolmessa värissä, neljännen värin kasvatus ja ajoitusongelma - tämä esimerkki on painajainen aloittelijalle. Toisaalta "tylsä" toinen esimerkki pitää sisällään vain yhden ongelman: ruutumaskin. Muitten värien käsittely ei aiheuta mitään ongelmia, joten ne eivät sekoita oppilaan tarkkaavaisuutta siihen aiheeseen, johon haluamme hänen keskittyvän. Opettaja, joka pitää tätä esimerkkiä mielenkiinnottomana, tulisi muistuttaa itseään siitä, että oppilas kuuli käsitteen "maski" vasta hetki sitten.

Ei aiheita, mitä oppilas ei pysty ymmärtämään

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

Koulutusprosessin jokaisessa vaiheessa tiedetään mitä aloittelija on oppinut siihen asti, ja siksi tiedetään kyllä, kuinka paljon voidaan oppilaan tietomäärältä odottaa. Selvästikään ei ole järkevää yrittää opettaa sellaisia aiheita, jota oppilas ei pysty vielä ymmärtämään. Tällaisesta ei olisi muuta seurausta kuin vahinkoa, koska ainoa tulos mitä sillä saadaan aikaan on pettymys ja sitä seuraava itsetunnon aleneminen. Tähän periaatteeseen liittyvä asia on, että aloittelijalle ei pidä opettaa sellaisia aiheita, jotka oppimisen tässä vaiheessa eivät ole välttämättömiä, vaikka oppilas ymmärtäisikin jo ne. Älä unohda, että niin monien uusien ja vaikeiden asioiden kanssa oppilaalta liikenee kaikki muistia rasittava tietomäärä, mikä ei ole aivan välttämätöntä oppimiskehityksen kannalta.

Kertaus - Kertaus - Kertaus

Ei ole helppoa omaksua tietoa. Uuden aiheen esittämisen ja selittämisen jälkeen seuraa käytännön harjoittelu, ja tässä vaiheessa opettaja voi odottaa aiheen olevan oppilaille *jonkin verran* tuttu. Mitä opettaja ei saa uskoa, on että oppilas tuntisi aiheen *täysin*.

Miten oppilas omaksuu uuden aiheen täysin? Tuomalla asia takaisin uudelleen ja uudelleen aina sopivan tilaisuuden tullen. Seuraava on ehkä kaikkein klassisin periaate koulutuksessa:

Kertaus on opintojen äiti

Bridge sopii erityisen hyvin opetettavaksi kertaamalla jatkuvasti asioita harjoitusten avulla, mikä ei myöskään kyllästytä oppilasta. Yksinkertaisesti opettajan tulee rakentaa harjoitusjaot siten, että ne eivät sisällä ainoastaan periaatteita meneillään olevalta luennolta, vaan myös aikaisemmilta. Ainoastaan kertausta sisältävät luennot ja harjoitukset ovat myös erittäin hyödyllisiä.

8. KOULUTUKSELLISTEN PERIAATTEIDEN SOVELTAMINEN

Yllämainittujen periaatteiden soveltaminen johtaa tiettyihin käytännön järjestelyihin, joita tulee tarkasti noudattaa, jotta oppimisesta tulisi miellyttävää ja tehokasta.

Oppilaat pelaavat vain sellaisia jakoja, joita he pystyvät käsittelemään

Tämä sääntö seuraa yllämainittua periaatetta: "Ei aiheita, mitä oppilas ei pysty ymmärtämään".

Luonnollisesti ei ole mitään mieltä pyytää ketään harjoittamaan sellaisia asioita, jota hänelle ei ole vielä opetettu! Tämän vuoksi kaikki jaot, mitä oppilaat pelaavat, tulee olla opettajan valmistelemia - **oppilaat eivät koskaan pelaa itse sekoittamiaan jakoja.**

Ajatellaanpa seurauksia, jos emme noudata tätä sääntöä. Oppilas jakaa kortit ja saa sellaisen käden, mikä sisältää vielä opettamattomia periaatteita tarjoamisesta tai pelaamisesta. Tässä vaiheessa hän ei tiedä mitä tehdä ja joko kutsuu opettajan paikalle neuvomaan tai yrittää selviytyä ongelmistaan itse.

Nyt opettaja joutuu vaikeaan asemaan, hän joko joutuu luopumaan "*oikean järjestyksen*" periaatteesta tai välttämään kokonaan kysymyksen - ja jos oppilas seuraa omia ideoitaan hän samalla ottaa askeleen tuntemattomaan ja ehkä haitalliseenkin suuntaan.

Oppilaat eivät saisi olla tekemisissä pelaajien kanssa

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

Vaikka kokeneilla pelaajilla olisikin parhaat tarkoitusperät ja riittävästi kärsivällisyyttä auttaa aloittelijoita, on varmaa kuitenkin, että heillä ei ole opetuksellisia valmiuksia ollakseen hyödyllisiä. Toisaalta he eivät tiedä, mitä oppilaille on opetettu, ja toisaalta he ovat ilmeisen tietämättömiä niistä koulutuksellisista periaatteista, mitä koulutuksen tulee noudattaa ollakseen tehokasta. Tämän johdosta mitä hyvää tarkoittavimman auttamisyrittelyn tulos on yleensä negatiivinen ja aiheuttaa vain sekaannusta aloittelijan mielessä.

Esimerkiksi - oppilaalla on seuraavat kortit

♠ 83

♥ AK5

♦ J952

♣ 10863

ja hänen on lähtemässä vastustajien patapeliä vastaan partnerin tehtyä herttavälitarjouksen. Oppilas on juuri oppinut, että on useimmiten oikein lähteä partnerin tarjoamasta väristä. Ja todellakin oppilas lähtee hertalla...viitosella.

Pitäisikö hänet oikaista vai ei?

Periaatteeseen "yksi asia kerrallaan" perustuen oppilaalle on opetettu millä *värillä* hänen tulee lähteä - millä *kortilla* on vasta seuraavan oppitunnin aihe. Siksi opettaja on tyytyväinen oppilaaseensa eikä edes harkitse keskeyttää korjatakseen tämän "karkean virheen". Oletetaanpa nyt, että kokenut ja varmasti hyvää tarkoittava pelaaja olisi seuraamassa aloittelijaa. Onko olemassa sellaista kokenutta pelaajaa, joka nähtyään tällaisen lähtökortin pystyisi olemaan puuttumatta tapahtumiin?

Opettaja johtaa oppilaitaan - oppilaat eivät johda opettajaa

Enemmin tai myöhemmin on varmaa, että oppilas tulee kysymään jotain aiheesta, joka poikkeaa suunnitellusta opetusjärjestyksestä. On selvää, ettei "*oikeata järjestystä*" voida muuttaa aina kun joku kysyy jotain. Opettajan on vältettävä käsittelemästä ei vuorossa olevaa asiaa, myös siksi, että hän ei saisi tuhlata meneillään olevan luennon aikaa selittääkseen vaikeaselkoisia asioita. Oikea tapa toimia tässä yhteydessä on: "*Tämän aiheen tutkimme myöhemmin. Olkaa hyvä älkää kiirehtikö, pääsemme siihen aiheeseen pian.*"

Opettaja ei saa tuntea itseään pakotetuksi selittämään jotain aiheeseen kuulumatonta siinä pelossa, että kysymyksen välttäminen olisi merkki asiantuntemattomuudesta.

Opettajaa arvostetaan koulutuksellisen työnsä tulosten, eikä näyttävien todistelujen perusteella.

9. OPETTAJA LUOKASSA

Seuraavaksi näkökohtia, jotka opettajan on huomioitava ollessaan luokassa.

Ulkoasu

Opettajan ulkoasun pitää luoda positiivinen, tai edes "ei-negatiivinen", vaikutelma oppilaisiinsa. Yleisesti hyväksytyistä normeista poiketa haluavat ihmiset eivät tavallisesti toimi ryhmissä. Luokkasi kokoonpano vaikuttaa pukeutumiseesi; yleisohjeena ehkä hieman parempi vaatetus kuin odotettu.

Mitä tulee siisteyteen, siinä asiassa ei ole kompromisseja! Opettajan tulee olla siisti ja myös vaikuttaa siltä. Selitykset kuten: "Tulen juuri töistä enkä ehtinyt käydä kotona

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

vaihtamassa vaatteita" eivät paljoo vaikuta siihen erittäin negatiiviseen imagoon, jonka suihkua kaipaava opettaja luo!

Aikakysymys

On tärkeää seurata oppituntien aikataulua tarkasti. Ajoissa paikalla olevia oppilaita ei pidä rangaista odottamalla kunnes hitaimmat saapuvat. Luennon pitää ei ainoastaan alkaa ajallaan vaan myös loppua sovittuna ajankohtana. Pitää kunnioittaa ihmisiä, joilla on muita suunnitelmia, eivätkä halua olla epätasällisiä tai menettää oppitunnin loppuosaa.

Yhtä tärkeää on seurata aikataulua oppitunnin aikana. Menestyksekkäs aktiivinen oppiminen edellyttää käytännön harjoittelumahdollisuuksia oppilaille. Teoria ei saa, millään tekosyillä, kestää kauempaa kuin oppitunnin aikarakenne sallii.

Kieli

Tämä on vaikeasti esitettävä aihe kansainväliselle kuulijakunnalle, koska jokaisella kielellä on omat erikoisuutensa. Arvaan kuitenkin, että jokaisessa kielessä on helppo ja vaikea tapa saman asian ilmaisemiselle. Valitse mieluummin yksinkertainen tapa. Bridgen oppiminen on jo sinällään riittävän vaikeata, eikä opettajan tarvitse tehdä siitä yhtään vaikeampaa briljeeraamalla monimutkaisella kielellä tai bridgen "ammattislangilla". Ole ystävällinen, ole yksinkertainen.

Asenne

Oppitunnin aikana opettaja on oppilaitten huomion polttopisteenä. Tässä asemassa hän vaikuttaa ilmapiiriin ei ainoastaan sillä, mitä hän tekee, vaan myös miten. Hymyile ja ole ystävällinen. Älä istu koko ajan pöydän ääressä - liiku oppilaittesi parissa silloin tällöin. Kevennä sopivassa välissä hausalla jutulla - voit jopa kiusoitella oppilaitasi, mutta varo kuitenkin ettei sinua ymmärretä väärin. Kaikki tämä auttaa luomaan miellyttävän ympäristön luokkaasi.

Toisaalta on asioita, joita opettajan tulisi välttää:

- Mielestäni on epäkohteliasta polttaa oppitunnin aikana - on oppilaita, jotka kärsivät siitä, mutta eivät uskalla huomauttaa.
- Älä käännä selkäsi oppilaillesi. Näkökontaktin puuttuminen alentaa heidän keskittymistään.
- Älä tuhlaa aikaa ja näkökontaktia kirjoittamalla taululle. Käytä valmisteltuja esimerkkejä ja sopivaa audiovisuaalista laitteistoa.

Yleensä opettajan pitäisi olla oppilaitten käytettävissä aina kun heillä on ongelmia. On hyvä idea ilmoittaa, että olet tavattavissa - esim. puoli tuntia ennen oppitunnin alkua - joten jos jollakulla on ongelma, hän voi tulla keskustelemaan siitä yksityisesti.

Psykologia

Älä aliarvioi psykologisia tekijöitä. Vahvista oppilaittesi optimismia ja itseluottamusta aina kun siihen on tilaisuus.

- Monet oppilaat ovat huolissaan siitä, näyttävät sen tai eivät, kuinka vaikeaa bridge on, ja oppivatko he sitä koskaan riittävän hyvin. Tietenkään et voi väittää heille bridgen olevan helppo peli. Toisaalta ole varovainen siinä, ettet luo sellaista kuvaa, että bridgen oppiminen edellyttäisi jotain aivan erityistä älyllistä lahjakkuutta. Tee selväksi heti alusta lähtien:

Virhe. Tuntematon valitsimen argumentti.

"bridgeä ei opi ilman vaivannäköä ja harjoittelua, mutta jos yrittää ja seuraa annettavia ohjeita, niin kuka tahansa oppii miellyttävästi ilman ylenmääräisiä ponnisteluja"

- Tue oppilaitasi positiivisilla kommentteilla vaikka he eivät olisikaan tehneet mitään todella merkittävää. Toisaalta älä kommentoi negatiivisesti oppilaille heidän tehdessään virheitä - korkeintaan voit lukea virheitten olevan seurausta väärinymmärryksestä.

So - happy teaching!